

„A teď se podívejte, co mám v kufru,“ řekla zelená lama.

Otevřela jej – a uvnitř lamy uviděly tři stejné obleky, jaký měla na sobě zelená. Včetně klobouků a slunečních brýlí.

„Paráda, teď nás nikdo nepozná! Jsi génius, zelená,“ radovala se oranžová lama. Hned vklouzla do největšího obleku, který byl určen přesně pro ni.

„To jsem z toho jelen,“ pronesla fialová lama. Ostatní se musely zasmát. A všeobecné veselí se zvýšilo, když se všechny oblékly do kostýmů. Vypadaly jako ze špatného gangsterského filmu. Ale co bylo hlavní, nešlo už tolik poznat, že jde o lamy.

V tomto oblečení vyrazily lamy na večerní procházku, mimo dění ve volebním štábu. Zašly na místní tržnici. Nedalo jim to a přece jen se ptaly místních zvířátek na volby. Ukázalo se, že kandidátů je sice hodně, ale reálnou šanci na vedení vlády mají jen čtyři – papoušek za Zelenou stranu, opice za stranu OPBP, medvěd za Stranu lesních šelem a pekari za Nezávislé.

„Budu volit asi opici,“ řekl lamám dikobraz pochutnávající si na banánu.

Dalších několik zvířat mělo na sobě maličké nálepky s písmeny OPBP – těch ani nebylo nutné se ptát. Opice měla opravdu velkou podporu.

Našlo se i několik příznivců papouška. S úlevou si ale lamy poslechly několik jiných zvířat, že papoušek asi nevyhraje. „Já toho nafoukaného jájínka nemůžu ani vidět,“ sdělil lamám starší kondor. „Kdysi jsem volil Zelenou stranu,“ rozvázně mluvil krokodýl. „Ale od té doby, co je tam on, k volbám nechodím. Jestli půjdu, tak to hodím asi tomu pekari. Mluví docela rozumně.“

U šelem měl pochopitelně podporu medvěd. Lamy neslyšely žádné zvíře, že by vyslovilo podporu jinému kandidátovi než zmíněným čtyřem.

Ale zajímavou informaci lamy slyšely od lva. „Já jsem měl jiného kandidáta. Byla tady taková koala. Založila si stranu, co se jmenovala Koalice – jejich program se mi moc líbil. Přesně se zaměřovali na zvířata, jako jsem já. Poctivce, co nemůžou pomalu najít ani školku pro děti. Škoda té koaly.“

„Co se jí stalo?“ ptaly se lamy.

„Nedávno neznámo kam zmizela,“ zněla odpověď.

Lamy nakoupily potraviny k večeři. Zaplatily za ovoce a prodavač levhart jim vydával zpět drobné. „To je dobré, to si nechte jako spropitné,“ řekla modrá. „Nenene, určitě si to vezměte!“ trval na svém levhart.

Modrá lama tedy převzala mince. Náhle zpozorněla – mezi penízky byl také složený papírek.

Lamy odstoupily od davů zvířat, rozložily papír a četly:

„Ahoj lamy. Poznal jsem vás v přestrojení. Potřebuju s vámi mluvit. Dnes v osm se prosím sejďeme na vrcholu kopce (podívejte se na mapu). Prosím nenápadně. Podepsán: M.“

„Kdo to asi je?“ ptala se oranžová.

„Půjdeme tam,“ rozhodla modrá. Fialová cítila vzrušení. Vše nasvědčovalo tomu, že se blíží další dobrodružství!